చిత్తశుద్ధి కలిగినపుడు రాగద్వేషములు నశిస్తాయి

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 22-4-2001, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఎవరైనా సబ్జక్టు చెపుతూ ఉంటే వినాలి. ఆ మాటలు మన జీవితానికి ఉపయోగపడతాయి అనుకొంటే వాటిని తీసుకోవాలి, ఉపయోగపడని వాక్యాలు వదిలి వేయాలి. నాకు సంతోషం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా నిగ్రహించుకోలేకపోతున్నాను అని అడుగుతున్నారు. సంతోషం ఒక తలంపు, దుఃఖం ఒక తలంపు. కొన్ని రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతాయి, కొన్ని రోజులు దుఃఖంగా ఉంటుంది. అవి పూర్వజన్మలో చేసిన ఖర్మనుబట్టి ఎదురవుతాయి. పూర్వజన్మలో చేసిన పుణ్యం సుఖరూపంలో వస్తుంది, పూర్వజన్మలో చేసిన పాపం దుఃఖరూపంలో వస్తుంది. ఈ సుఖము శాశ్వతంగా ఉండదు, దుఃఖం శాశ్వతంగా ఉండదు. రెండూ వెళ్ళిపోతాయి. నీకు సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా, గౌరవం వచ్చినా, అగౌరవం వచ్చినా అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. అవి అలాగే ఉంటాయి అని అనుకోవద్దు. సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా దానిని ఇముడ్చుకోవాలి. అలా ఇముడ్చుకొనే శక్తి లేకపోతే మనస్సుకు లోచూపు కలుగదు. మీరు పుణ్యకార్యాలు చేసినా, పాపకార్యాలు చేసినా వాటికి ఫలితం వస్తుంది. కాని అవి ఏమీ ఉండేవి కాదు, ఉండేది చైతన్యం ఒక్కటే.

నారదుడు అంటే కలహప్రియుడు అని చాలామంది అనుకొంటారు. నరుడిని నారయణునిలో కలిపేవాడు నారదుడు. కాని చాలామంది అపార్థం చేసుకొంటారు. ఎప్పడైనా ఆయన మాటలు కలహానికి దారితీసినా, గమ్యం మటుకు ఒక మంచిని దృష్టిలో పెట్టుకొని చెపుతాడు. నారదుడు ఒకమహర్షి అని మనం మర్చిపోకూడదు. ధృవుడిని పినతల్లి అగౌరవపరుస్తుంది. పినతల్లి గురించి తల్లితో చెపితే, అరణ్యాలకు వెళ్ళి తపస్సు చేసుకోమని తల్లి ధృవుడికి చెపుతుంది. ధృవుడు తపస్సు చేసుకోవటానికి వెళుతూఉంటే నారదుడు ఎదురవుతాడు. ఎక్కడికి వెళుతున్నావు అని నారదుడు ధృవుడిని అడుగుతాడు. నా పినతల్లి చేసిన అవమానం భరించలేక తపస్సుకు వెళుతున్నాను అని చెపుతాడు. అప్పడు నారదుడు ధృవుడితో ప్రతీ మనిషికి పూర్వజన్మలో వాడు చేసిన పనులనుబట్టి గౌరవం, అగౌరవం, సుఖం, దుఃఖం వస్తూ ఉంటాయి. ఇప్పడు నీకు అగౌరవం వచ్చింది కాబట్టి బాధపడుతున్నావు. కాని భవిష్యత్‌లో నీకు గౌరవం రావచ్చు. అగౌరవం వస్తే అలాగే ఉండి పోతుంది అనుకోకు. దాని వెనకాల గౌరవం వస్తుంది. గౌరవం, అగౌరవం రెండూ భరించాలి. కాని ఇవి రెండూ శాశ్వతం కాదు అన్నీ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి అని చెపుతాడు. నీవు చెప్పిన మాటలు అన్నీ వదిలేసిన సాధువులకు బాగుంటాయి, నాలో ఇంకా క్షత్రియ రక్తం ఉంది. నీవు చెప్పినది అసత్యం అని నేను అనటంలేదు, సత్యం అయి ఉండవచ్చు అంటాడు ధృవుడు. నీకు దేహాభిమానం ఉంది కాబట్టి పినతల్లి అన్న మాటలు నీకు బాణాలుగా తగులుతున్నాయి,

దేహాభిమానం లేనివాడిని ఆ మాటలు ఏమి చేస్తాయి అంటాడు నారదుడు. అందువలననే కదా నేను తపస్సు చేయటానికి వెళుతున్నాను అని ధృవుడు చెపుతాడు. అప్పుడు నారదుడు మంత్రాన్ని ఉపదేశిస్తాడు, ఆ మంత్రాన్ని చేసి ధృవుడు తరిస్తాడు. ధృవుడికి నారాయణుడు ప్రత్యక్షమై నీకు ఏమికావాలి అంటే నాకు ఏమీ అక్కరలేదు మోక్షం మాత్రమే కావాలి అని కోరుకొంటాడు. తపస్సు చేయటం వలన పినతల్లి చేసిన అవమానాలు అన్నీ మర్చిపోయాడు అంటే తపస్సు వలన పవిత్రుడు అయ్యాడు. ఈ లోకంలో భోగం అనుభవిస్తావు, పరలోకంలో నీవు పొందవలసినది పొందుతావు అని నారాయణుడు చెపుతాడు. నీవు దర్శనం ఇచ్చాక ఇంక నాకు భోగకాంక్ష ఏమి ఉంటుంది అంటాడు ధృవుడు. నీకు లేదు కాని నేను ఇస్తున్నాను కాబట్టి అనుభవించు అంటాడు భగవంతుడు. అంటే మనం అనుభవించవలసి ఉంటే తప్పదు అది మనం గ్రహించాలి. భోగం అనుభవించటం వలన నీవు మాయలో పడిపోతావని అనుకోనక్కర లేదు ఎందుచేతనంటే నీ కోరిక వలన నీవు భోగం అనుభవించటం లేదు, నేను ఇస్తున్నాను కాబట్టి అనుభవించు. నీవు పొందవలసిన పరమస్థితిని పొందుతావు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. నీ హృదయంలో ఏ వాసన ఉందో నీకు తెలియకపోవచ్చు, భగవంతుడికి తెలుసు. ధృవుడికి ఎంతోకొంత రాజ్యకాంక్ష ఉండి ఉండవచ్చు కాబట్టి నారాయణుడు రాజ్యాన్ని అనుభవించు అని చెప్పాడు. వాడు భగవంతుడు అంటే మనం అరుణాచలంలో ఉండి జిన్నూరును స్మరించుకోవటం కంటే, జిన్నూరులో ఉండి అరుణాచలాన్ని స్మరించుకోవటం మంచిది ఎందుకంటే మాలిన్యం శరీరంలో లేదు, మనస్సులో ఉంది. దేహం బాగుంటే, అందంగా ఉంటే మోక్షం రాదు. ఎవడికైతే ఉత్తమ స్వభావం ఉందో వాడికి మోక్షం వస్తుంది. ఇష్ట దేవతను మనస్సుతో నిరంతరం స్మరించటం వలన మనస్సులో ఉన్న మాలిన్యం పోతుంది. మనస్సులో ఉన్న మాలిన్యం పోతే పునర్జన్మ రాదు. పునర్జన్మ కారణములు మనస్సులో ఉన్నాయి. ఆమనస్సులో భగంతుడిని స్మరించగా స్మరించగా మనస్సులో ఉన్న మాలిన్యం పోతుంది, మనస్సు పరిశుద్ధమవుతుంది. దేహం ఎక్కడ ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు, భగవంతుడితో మానసిక అనుబంధం పెట్టుకోవాలి.

నీకు సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా మనస్సు బాహ్య ముఖానికి వచ్చేస్తుంది. నీ లోపల ఉన్న గుణాలు నిన్ను ధ్యానం చేయనివ్వవు. తమోగుణం, రజోగుణం ఉంటే నిన్ను ధ్యానం చేయనివ్వవు, సత్వగుణం ఉంటే ధ్యానం సాగుతుంది. ఎవరైనా మాట చెపుతున్నప్పుడు శ్రద్ధగా ఆ మాట వినవచ్చు. కాని ఆ మాట కరెక్టుగా లేనప్పుడు ఆ ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోకూడదు. అప్పుడు మనకు వివేకం అవసరం. మన జీవితంలో అస్తమించే సమయం వచ్చింది ఇంకా ఈ సుఖాన్ని, దుఃఖాన్ని తట్టుకోవటం ఈ గొడవలు ఎందుకు అని అనుకోకండి. ఇప్పడైనా సాధన ప్రారంభించండి. వయసు అయిపోయింది, చనిపోయే సమయం వచ్చేసింది ఇంక సాధన ఎందుకు అని అనుకోవద్దు. ఇప్పడైనా సాధన మొదలుపెట్టు. రాబోయే జన్మలో

ఈ సాధన అంతా ఉపయోగపడుతుంది. సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని నీవు సమానంగా తీసుకొంటున్నావు అనుకో మనో నిగ్రహం సంపాదించావు అనుకో దాని వలన నీకు తెలియకుండానే నెమ్మదిగా, నెమ్మదిగా మహా వెలుగులోనికి జారిపోతావు. మాటలు అనటం తేలిక, పడటం అంటే భరించటం చాలా కష్టం. పడ్డవారికి దేవుని అనుగ్రహం వస్తుంది. పుస్తకంలో పెట్టుకోవటం కంటే మెదడులో పెట్టుకోవటం మంచిది. జేబులో మందు ఉండటం కంటే దానిని లోపలకు వేసుకోవటం వలన మందు పని చేస్తుంది. అలాగే మంచి మాటలను పుస్తకంలో వ్రాసుకోవటం మంచిదే కాని దానిని మననం చేసి మెదడులో పెట్టుకొంటే అవి పనిచేయటం ప్రారంభిస్తాయి. చేసే స్నేహాల విషయంలో, చదివే పుస్తకాల విషయంలో సాధకులు బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. అన్నీ కావాలనుకొనే వారికి ఏదీరాదు, ఏదీవద్దు అనుకొనేవాడికి అన్నీ వస్తాయి. రాగద్వేషములు తగ్గించుకొంటే చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. దైనందిన జీవితంలో మన వ్యవహారం చిత్తశుద్ధి కలగటానికి సహకరించాలి. మనలను చిన్న మాట అంటే కోపం వచ్చేస్తుంది. వేడి వచ్చేస్తుంది అంటే మనకు సాధనాబలం లేదని అర్ధం. ప్రహ్లాదుడు శరీరంమీద అగ్నివేస్తే చల్లగా ఉంది అంటాడు. భగవంతునియందు సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే, ఆయనతో మానసిక అనుబంధం ఉంటే ఆయన రక్షణ ఎప్పడూ ఉంటుంది. మహాభారతంలో పాండవుల జీవితంలో ఎన్నో ఘట్టాలు ఉన్నాయి. పాండవులు అరణ్యవాసంలో ఉన్నా, రాజ్యంలోఉన్నా , ఎక్కడ ఉన్నా కృష్ణుడితో మానసిక అనుబంధం ఎప్పడూ విడిచిపెట్టలేదు. పాండవులు తెలియక చేసిన తప్పలనుండి వారిని పరమాత్మ కాపాడాడు. ఎందుకు కాపాడాడు అంటే వారు తెలియక చేసారు అంతేగాని వారి లోపల ఉన్న భక్తిలో దోషం లేదు ఇది గ్రహించండి. పాండవులు అరణ్యవాసంలో ఉన్నప్పడు రోమమహర్షి ఆశ్రమంలో ఒక చెట్టుయొక్క కాయలను కొట్టారు. ఆ చెట్టుయొక్క పండు తిన్న వారికి వారు ఎంతకాలం జీవిస్తే అంతకాలం ఆకలి, దాహం ఉండదు. కాని షరతు ఏమిటంటే కాయ దానిఅంతట అది రాలినప్పడు తినాలి గాని దానిని కొట్టి తినకూడదు. ఈ విషయాలు పాండవులకు తెలియదు. చెట్టు కాయలను కొట్టిన విషయం ఎవరో రోమమహర్షికి చెపుతారు. చెట్టు కాయలను కొట్టినందుకు పాండవులను శపించటానికి రోమమహర్షి బయలుదేరతాడు. పాండవులకు దిక్కుతోచక కృష్ణుడిని ప్రార్థిస్తారు. పాండవులకు దేవుడు, గురువు, బంధువు అన్నీ కృష్ణుడే. అమ్మ బిడ్డలను ఎలా చూస్తుందో అలా జీవితం పొడుగునా పాండవులను చూసాడు. కృష్ణుడు మరణించినప్పడు అర్జునుడు మిగిలిన అన్నదమ్ములతో మన అమ్మ చనిపోయింది అని చెపుతాడు. కృష్ణుడు పాండవుల దగ్గరకు వెళ్ళటం మానివేసి రోమమహర్షి దగ్గరకు వెళతాడు. రోమమహర్షి కృష్ణుడిని గౌరవిస్తాడు. తరువాత మహర్షితోపాటు కృష్ణుడు పాండవుల దగ్గరకు వెళతాడు. మొదట కృష్ణుడు పాండవులకు నమస్కారం చేస్తాడు. కృష్ణుడు అంతటివాడు నమస్కారం పెడుతున్నాడు వీరు ఎంత గొప్పవారో అని మహర్షికూడా పాండవులకు నమస్కారం చేస్తాడు.

రోమమహర్షిచేత నమస్కారం పెట్టించటానికి కృష్ణుడు వేసిన ఎత్తుగడ ఇది. తరువాత వీరు మా బావలు, పాండవులు అని రోమమహర్షికి పరిచయం చేస్తాడు. పరమాత్మ నమస్కారం చేసిన వారికి మనం శాపం ఇవ్వటం ఏమిటి అని రోమమహర్షి అనుకొని ఆ పండ్లు తినండి రాలినప్పడే ఈ పండ్లు తినాలి, మీరు వాటిని కొట్టితిన్నా రాలినపండును తినటం వలన ఏ ఫలితం వస్తుందో మీకుకూడా అదే ఫలితం వస్తుంది అని వారితో చెప్పి వారితో పండ్లు తినిపింప చేసాడు. అది కృష్ణుడి మాయ. శపించటానికి వచ్చిన వాడిచేత నమస్కారం పెట్టించాడు వాడు దేవుడు.

నీకు వచ్చిన కష్టసుఖాలను, రాగద్వేషములను నిగ్రహించుకొంటూ ఉంటే, ఎప్పటికప్పడు నీ మనస్సును సమానంగా ఉంచుకొంటే నీకు తెలియకుండానే మహా వెలుగులోనికి జారిపోతూ ఉంటారు. నింద, స్తుతి మనస్సుకే. దేహాభిమానం ఉంటే నింద, స్తుతి దేహాభిమానం లేనివాడికి నిందలేదు, స్తుతి లేదు. ఉపాధినిబట్టి జ్ఞానం రాదు. స్వభావాన్నిబట్టి జ్ఞానం వస్తుంది. నీకు సుఖం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా, అశాంతి వచ్చినా, సంతోషం వచ్చినా అన్నీ తలంపులే. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువుకు తలంపులు లేవు. తలంపులు లేని వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకూ తలంపులు వస్తూనే ఉంటాయి. చనిపోయినవాడు పుడతాడు, పుట్టినవాడు చనిపోతాడు. దీని గురించి దుఃఖపడటం ఎందుకు? కాలాన్ని ఎందుకు వ్యర్థం చేసుకొంటావు. అసలు వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా పుడితే చనిపోయే రోజు నిర్ణయం అయిపోయి ఉంటుంది, మీ ఇంట్లో ఎవరైనా చనిపోతే వాడు ఎక్కడో ఒకచోట పుడతాడు. ఇవి రెండూ కామన్‌గా జరిగే విషయాలు. వాటి గురించి నీ తలకాయ పాడుచేసుకొంటావు ఎందుకు. బతికున్నవారి గురించి బాధపడకు, చనిపోయినవారి గురించి దుఃఖపడకు. నిన్ను ఎవరైనా స్తోత్రం చేయవచ్చు, నిందించవచ్చు వాటిని సమానంగా తీసుకోలేకపోతే నీవు సహజస్థితికి దూరమవుతావు. నీ గురించి నీకు ఒక అంచనా ఉండాలి. ఇతరులు నీ గురించి ఏమనుకొంటున్నారు అనేదికాదు. నిందను, స్తుతిని నిగ్రహించుకోగలిగితే నీవు సహజస్థితికి దగ్గరవుతావు. జీర్ణం అయిన అన్నం మిమ్మలను బాధపెట్టదు కాని జీర్ణం అవ్వని అన్నం మిమ్మలను బాధపెడుతుంది. అలాగే నేను చెప్పిన మాటలు మీకు అర్థమయితే అవి మీకు ఆనందాన్ని ఇస్తాయి, అర్థంకాని మాటలు గందరగోళం తీసుకొని వస్తాయి.

కోరిక నేరవేరినప్పడు నీకు ఆనందం కలుగుతుంది. ఆనందం కోరిక నెరవేరటం వలన రావటం లేదు, ఆ వస్తువులోనుండి రావటంలేదు. కోరిక నేరవేరినప్పడు నీ మనస్సు హృదయంలోనికి వెళుతుంది. అక్కడ సుఖం ఉంది కాబట్టి అది దానికి అందుతుంది. నీవు కావాలని నీటిలో దిగినా, ఎవరైనా నిన్ను గెంటితే నీటిలోపడిన నీరు నిన్ను తడుపుతుంది. ఎందుచేతనంటే అది దాని స్వభావము. కావాలని పడలేదు, ఎవరో నన్ను గెంటారు నన్ను

తడపవద్దు అంటే నీరు తడపటం మానదు. అలాగే నీ ప్రయత్నం వలన అయినా, గురువు అనుగ్రహం వలన అయినా ఏదో విధంగా హృదయగుహలో పడ్డావనుకో అక్కడ ఉన్నది శాంతి, ఆనందమే కాబట్టి అది నీకు అందుతుంది. బాహ్య విషయాలలో సుఖం కోరుకొంటున్నావు అనుకో దాని వెనకాలే దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. లోకానికి సంబంధించిన ఏ భోగం కోరిన దుఃఖం దాని వెనకాలే వస్తుంది అని అర్థం చేసుకొని ఆ భోగాన్ని కోరుకో, నీకు అర్థం కాకపోయినా దుఃఖం వచ్చితీరుతుంది. మనందరకు భోగం కావాలి, దుఃఖం అక్కరలేదు. కాని భోగవాంఛ ఉంది అనుకో నీకు దుఃఖం అక్కరలేదు అన్నా వచ్చేస్తుంది, పైగా కిరీటం పెట్టుకొని నీ వెనకాలే వస్తుంది, దానినుండి నీవు తప్పించుకోలేవు, తప్పనిసరిగా దుఃఖం వచ్చితీరుతుంది. శారదామాత శరీరం విడిచిపెట్టే సమయంలో మూడు మంచి మాటలు చెప్పండి అని శిష్యుడు అడిగితే సహనం, సహనం, సహనం అని చెప్పింది. ఒకే పదాన్ని మూడుసార్లు చెప్పింది. నీవు సహనాన్ని అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే రాగద్వేషముల యొక్క వేగాన్ని తట్టుకొనే శక్తి వస్తుంది. అప్పుడు నీ మనస్సు బాహ్య ముఖానికి రాదు. ఎవరితోటి అతిగా స్నేహం చేయవద్దు, అలాగ చేసావు అనుకో వారు సడన్‌గా విరోధులు అయితే నీ బ్రెయిన్ అప్‌సెట్ అవుతుంది. మరల నీ బ్రెయిన్ కండిషన్‌లో పడటానికి చాలాకాలం పడుతుంది.

మనస్సులో ఎన్ని రోగాలు ఉన్నా, ఎన్ని బలహీనతలు ఉన్నా కంగారుపడవద్దు. అవి తగ్గిపోయే మందు ఉంది. మందు చేతిలో ఉంటే దేహానికి రోగం వచ్చినా ఫరవాలేదు. అలాగే నీ మనస్సులో ఉన్న రుగ్మతలను తొలగించే మందు ఉంది. ఆ మందు ఏమిటి అంటే భగవంతునితో అనుబంధాన్ని జీవితం పొడుగునా కాపాడుకో, నీ ముక్కులో గాలి తిరుగుతున్నంత కాలం భగవంతుని మీద విశ్వాసం విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే నీ మనస్సులో ఉన్న రుగ్మతలు అన్నీ పోతాయి. నీ శరీరం స్మశానంకు వెళ్ళే వరకు భగవంతునిమీద విశ్వాసం విడిచిపెట్టవద్దు. అప్పుడు నీ బాధ్యతలు అన్నీ భగవంతుడు తీసుకొంటాడు. నీవు ఎవరి గురించి అయినా కంగారు పడుతున్నావు అనుకో వారి క్షేమం కూడా ఆయనే చూసుకొంటాడు, ఎప్పుడు? ఆయన మీద నీకు సజీవమైన విశ్వాసం ఉన్నప్పుడు. ఇది శరీరంలో రోగం తగ్గటానికి మందుకాదు నీ మనస్సులో ఉన్న రుగ్మతలను తొలగించే మందు. మనం రోజుకు పది అవతారాలు ఎత్తుతాము, హెచ్చుతగ్గులుగా ఉంటాము. అలాకాకుండా నీ శరీరంలో ప్రాణం పోయేవరకు భగవంతుని మీద సజీవమైన విశ్వాసం కాపాడుకో. అందులో హెచ్చుతగ్గులు ఉండకూడదు. అప్పుడు అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు. ఆవుకు దూడ పుట్టగానే దూడమీద ఉన్న మాయను ఆవు నాకేస్తుంది. అది దాని బిడ్డ కాబట్టి దానికి వెలపరం ఉండదు. అలాగే మనం ఈశ్వరుడి బిడ్డలం కాబట్టి మనలోని వాసలను, బలహీనతలను ఆయన నాకేస్తాడు. ఎప్పుడు నాకుతాడు అంటే నీ శ్వాస పోయేవరకు ఆయనమీద విశ్వాసం నిలబెట్టుకొంటే మీలో ఉన్న దోషాలను ఆయన నాకేస్తాడు. అందువలన శ్వాసపోయేవరకు ఈశ్వరునిమీద విశ్వాసం కాపాడుకో. మిగతావి అన్నీ అవేపోతాయి. అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు.

05-05-2001

దేహముతో తాదాప్యం
పొందేవాడు బద్ధుడవుతాడు.
పరమాత్మతో తాదాప్యం
పొందేవాడు ముక్తుడవుతాడు.

ఏది మనముగా ఉన్నామో అది
మనకు వ్యక్తమయ్యే వరకు
మనం కాని దానిని మనం అని
అనుకొంటూనే ఉంటాము.